

TA MESEC V SKUPŠČINI

Delegati vseh treh zborov bodo na skupnem zasedanju, ki bo v sredo 2. marca obravnavali:

- Poročilo o delu skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju april 1986 – december 1987
- Poročilo o delu izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju april 1986 – december 1987
- Poročilo o delu upravnih organov in strokovnih služb občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1987
- Predlog dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljana za leto 1988
- Predlog odloka o proračunu občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1988
- Predlog odloka o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986-1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami srednjeročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986-2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986-1990
- Osnutek odloka o spremembi odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda
- Predlog odloka o razglasitvi paviljona v Mestnem logu na Cesti dveh cesarjev za zgodovinski spomenik
- Predlog odloka o razglasitvi Jezera pri Podpeči za naravni spomenik

Vas Plešivica nekdanj in danes!

Plešivica leži na nadmorski višini 290–380 m. Meji na vasi Vnanje Gorice, Notranje Gorice, Log in Bevke. Razprostira se na samem robu Ljubljane. Zemlja je močvirnata, vendar jo prizadevni kmetje pridno obdelujejo. Plešivica je bila vse do leta 1985 močno zaostala. Razen, ne preveč čiste vode v vodovodu, ni imela ničesar drugega.

23. decembra 1985 je bil na programsko volilni konferenci v KK SZDL Notranje Gorice-Plešivica imenovan vaški odbor. Člani vaškega odbora so se še pred imenovanjem aktivno vključili v delo na vasi. Vložili so vse napore za varen prevoz naših najmlajših in osnovno šolo Log-Drager. Starši so imeli velike skrbi za otroke, ki so prečkali nevarno Tržaško cesto do osnovne šole. Otroški avtobus je prišel voziti 24. decembra 1984. Čeprav je od tedaj minilo tri leta, se krajani Plešivice iskreno zahvaljujejo tudi Marjanu Tomšiču iz Notranjih Goric, ki je razumel težak položaj staršev ter otrok in podprl njihova prizadevanja, obenem pa dal prizadevnim spodbudo za učinkovito delo naprej.

Imenovani vaški odbor Plešivica je imel prvi sestanek 13. januarja 1986. Na tem sestanku so si zadali več nalog. Postavitev transformatorja, ker so bile zaradi slabe elektrike več kot 15 let razmere nevzdržne. Uvesti avtobusno povezavo z Ljubljano. Zato so člani pripravili anketo s katero so natančno ugotovili potrebo za čas prevozov krajanov na delo. Vodstvo »DO INTEGRAL«

je prisluhnilo problemu in usmerilo avtobus Blatna Brezovica-Bevke tudi na Plešivico. Delavski avtobus je prišel voziti 1. septembra 1986. Odbor je ob tej priložnosti pripravil slovesnost, gospodinjice so se potrudile in spekle domače pecivo. Vsi zbrani so si še želeli podobnih srečanj. Člani vaškega odbora so pripravili tudi anketo za telefonske priključke. Skoraj vsa gospodinjstva so pristopila k dosedaj največji investiciji v vasi. Telefonsko omrežje je napeljavano.

Pri svojem delu so imeli težave, zato se obrnili po nasvet na OK SZDL, ki je podprla prizadevanja krajanov Plešivice. Kljub težavam, ki so spremljale delo vaškega odbora je le-ta zastavljene naloge v dvoletnem mandatu v celoti izpolnil. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo izvršnemu svetu Občine Ljubljana Vič-Rudnik, še posebej pa predsedniku OK SZDL Dragu Černošu za strokovno pomoč in podporo. Predsednik OK SZDL Drag Černoš je prisostvoval sestanku zbora krajanov Plešivice. Na tem zboru je bil imenovan nov vaški odbor, podani prdlogi ter program za delo naprej. V velikem številu zbrani krajanji so v celoti sprejeli začrtan program za leto 1988.

Marsikaj je še potrebno storiti za boljši in lepši jutri, to pa bomo krajani Plešivice dosegli z dobrimi medsebojnimi odnosi, sodelovanjem in zaupanjem. Vas Plešivica je napredovala, odprle so se možnosti mladim, da odprejo obrtne delavnice in se zaposlijo doma.

VAŠKI ODBOR

Novice z Brezovice

V decembru lanskega leta je KK SZDL Brezovica izvolila svoje novo vodstvo, ki bo delovalo v naslednjem mandatnem obdobju. Dosedanji predsednik Martin Istenež je v svojem poročilu opisal delovanje v preteklem mandatnem obdobju, pa tudi uspehe, ki jih ni bilo malo: sanacija vodovoda, dom krajanov, obnova gasilskega doma itd. Vse to je plod dela krajanov, pa naj bo to posameznikov ali društev. Želja je bilo veliko, denarja pa malo.

Konec lanskega leta se je sestal tudi Svet KS na svoji zadnji seji v letu 1987. Člani so se pogovarjali o dosedanjem delu in pripravili program za leto 1988. Na prvem mestu je bila spet voda, komunala, razširitev pokopališča, prometna varnost krajanov in druge tekoče zadeve. Govora je bilo tudi o ureditvi – asfaltiranju ulic – vendar so bili mnjenja, da brez denarne pomoči krajanov ne bo šlo.

V prvi polovici januarja letos je imelo predsedstvo KK

SZDL svoj prvi sestanek. Namen sestanka je bil konstituiranje novega predsedstva in njegovih organov – novi predsednik je Janez Elikan – dalje program in metode dela v bodoče. Program je sestavljen tako, da naj bi se v delo KS vključilo več krajanov kot do sedaj. Kajti vloga SZDL v KS je ravno v tem, da ustvarja take pogoje, na podlagi katerih bodo vsi krajanji enakopravno vključeni v razreševanje problemov. Skratka, SZDL naj bo tista gonilna sila, ki bo združevala v kraju celotno družbeno in društveno dejavnost ter dejavnost posameznikov, ne glede na njihovo politično, versko ali drugo pripadnost.

S takim načinom dela bodo krajanji došli, da delajo v KS izključno za svoje potrebe in da KS ni organizacija oblasti, temveč skupnost, preko katere uresničujemo svoje pravice in dolžnosti. V programu je tudi zahteva, da se ohranja čim več kmetijske zemlje in dosledneje upošteva čistost okolja, kar je pa zopet največ odvisno od nas samih.

V prihodnjih dneh bodo izvolili svoje nove predstavnike še brezovski gasilci in balinarski športni klub Radna. TONE SLOBODNIK

NAŠA ANKETA

Kaj izboljšati v našem kraju?

Kako je videti naš kraj skozi optiko preprostega krajanja? Kaj bi le ta dodal ali izboljšal, če bi mu bilo dano (izključno) odločati o pomembnih komunalnih, socialnih pa tudi kulturnih zadevah? In česa se mu morda zdi celo preveč ali pa vsaj ne upravičuje svojega obstoja? Ta vprašanja smo izbrali za temo naše tokratne ankete, ki pa bi čisto mirno lahko bile tudi obrobne pripombe v običajnih pisnih bralcev.

Marjan Šebenik, strugar iz Notranjih Goric: »Po mojem bi morali pri nas v Notranjih Goricah najprej urediti rampe ob železniški progi. Te so namreč že zelo stare, dotrajane in jih dvigajo še na roke, tako da morajo vozniki včasih čakati tudi po pol ure, da pridejo čez. Vendar pa se zdaj obeta, da bodo rešili ta problem. Nekaj se vsaj že dela na tem. Prav tako pa bi bilo treba urediti tudi novo železniško postajo, kajti ta, ki jo imamo zdaj je že prav 'svinjska', neustrezna. Naš disco klub pa je na srečo kar urejen.«

Ančka Žvokelj, kmetovalka iz Podolnice: »Prav res ne vem, kaj bi bilo treba izboljšati v našem kraju. O tem nikoli nisem razmišljala. No, morda bi bilo vseeno treba urediti gozdne poti, kajti te so še vedno slabe, ker jih vztrajno razdira voda, medtem ko je cesta skozi vas kar dobra. Tudi pokopališče na Griču je že premajhno in pretesno za dve vasi (poleg Podolnice še za Zaklanec) in ga bo treba nujno razširiti. Zdaj na srečo že nekaj delajo na tem. Druga pa po mojem v našem kraju ne bi bilo treba izboljšati.«

Špela Grdadolnik, študentka iz Šentjošta:

»Zavedam se, da naš kraj ni čisto idealen. A ga imam vseeno rada. Se največji problem je morda naša izoliranost, saj le redko pronikne kaka informacija o nas v svet. Tu bo treba nekaj narediti. Precenjen problem pa so zagotovo tudi avtobusne zveze, saj moramo študentje na primer že ob šestih zjutraj od doma, če hočemo na predavanja, vračamo pa se šele tam ob devetih zvečer. To ni ravno prijetno. Nasploh nam Šentjoščanom ni prav nič podarjenega. Vse moramo zgraditi prostovoljno, če hočemo kaj imeti, medtem ko jim podrugod vse prinesejo dobesedno na krožnik. Vendar pa ima to gotovo tudi dobro plat: marsikaj smo že naredili, in če bomo še naprej tako složni, bomo zagotovo tudi v bodoče še kaj dosegli.«

Franci Šivec, avtotapetnik iz Tomišlja: »Če že nič drugega, bi morali pri nas urediti cesto Tomišelj-Vrbljene. Ta je namreč zelo slabo vzdrževana in makadamska, mostovi na njej pa so preslabi. Prav tako pa bi morali urediti tudi igrišče bazu šole in mladinski dom, saj se zdaj mladi nimamo prav kje dobivati.«

Slavko Meše, delavec iz Vrbljene: »Pri nas je še največji problem hipodrom pri gasilskem domu. Tega so dolgo gradili, potem pa vse skupaj opustili, tako da je zdaj vse skupaj ena sama razvalina. Dejali so, da bi na njegovi sredi zgradili tudi teniško igrišče, a tudi od tega še ni nič. Prav škoda, saj bi lahko na teh prostorih čez leto pripravili kake prireditve.«

BRANKO VRHOVEC

Marjan Šebenik

Ančka Žvokelj

Špela Grdadolnik

Franci Šivec

Slavko Meše

KAKŠEN BO ZADRŽEVALNIK BOŽNA – II.

Še bolj krotki hudourniki nad Božno

V operativnem smislu je trenutno s pripravami za postavitve suhega zadrževalnika Božna najbolj okupiran območni vodja Podjetja za urejanje hudournikov Ljubljana, Hajdrihova 28 dipl. inž. Aleš Horvat. To podjetje je tudi investitor tega objekta, ki se bo v vodnogospodarskih krogih ljubljanskega območja moral spopadati s centralno čistilno napravo Ljubljana. V Območni vodni skupnosti Ljubljana – Sava zato pričakujejo izkristaliziranje oziroma natančno ločevanje objektov na vodah, od komunalnih objektov.

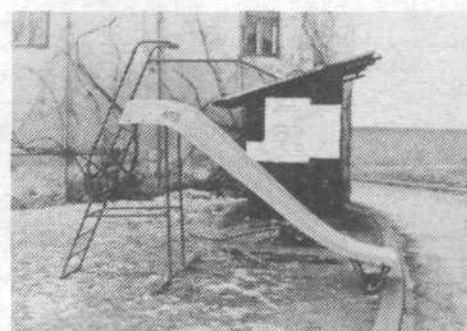
Naš sogovornik je takole opredelil hudourniški pogled na ta novi objekt v povodju Velike in Male Božne.

»Gradnja suhega zadrževalnika Božna v povodju Gradaščice, ki ima namen preprečiti poplave na nizvodnih odsekih in seveda tudi na jugozahodnem boku Ljubljane, ob intenzivnih padavinah, pogojuje tudi obsežna ureditvena dela v hudourniških zaledjih. Po katastrofalnih povodnjih v letih 1926 in 1933 je slovenska hudourniška služba v povodju Gradaščice že izvršila obsežna ureditvena dela. Zgradila je nad 130 zaplavnih pregrad, veliko novih pragov, obsežne površine je vegetacijsko utrdila, vse z namenom, da bi se divjanje hudournikov in erozijskih žarišč tako globinske kot bočne erozije, v čim večji možni meri izvesti dodatne sanacijske ukrepe in omejiti sproščanje in odplavljanje materiala na nizvodne odseke. Tako veliko akumulacijo se sicer teoretično da čistiti, vendar so to običajno veliki stroški. Kmalu pa nam tak naložen material, ki je v glavnem blatne, muljaste oblike, povzroča ogromno težavo tudi pri čiščenju, hkrati pa se funkcije pregrade, njen akumulacijski prostor, bistveno zmanjša.«

Kaj pripravljate v Podjetju za urejanje hudournikov kot investitor zadrževalnika Božna, ki bo zgrajen iz sredstev Območne vodne skupnosti Ljubljana – Sava.

»Gradnja zadrževalnika Božna predstavlja pomemben poseg v prostor, zato trenutno kot investitor preko pooblaščenih organizacij pripravljamo ustrezno prostorsko ureditveno dokumentacijo. Ta objekt je v srednje ročnem planu republike, mesta Ljubljane in občine Ljubljana Vič-Rudnik. Kot kaže zaenkrat večjih težav pri izgradnji zadrževalnika ne bo, različna mnenja pa se porajajo zlasti pri predstavitvi komunalnih vodov, v glavnem ceste, ki bo prav gotovo morala biti prestavljena tako, da bomo omogočili ljudem nove, boljše cestne povezave z ostalimi kraji v občini.«

STANE JESENOVEC

Zakaj tako?

Ko Horjulec (Horjulčan) k vojakom gre, luparje in bedarje počne. To so dokazali fantje predzadnje generacije, ki je po avtobusni postaji raztrosila gnoj in zadnja generacija, ki je izpred šole privlekla tobogan na avtobusno postajo. Tem neslanim šalim, bi vendarle nekdo moral napraviti konec in fante drugače zainteresirati in poučiti za vojaško službo.

FRANCE BRUS

Podolnška panorama: staro se meša z novim

PREDSTAVLJAMO
VAM NAŠ KRAJ:

PODOLNICA

Delo se je obrestovalo

Ko sem ondan v lepem vremenu »prišlepal« znanca-kolesarja do cestne vzpetine, ki se razpira proti Podolnici pri Horjulu, je na vsem lepem kar oživel: »Veš, skozi tole dolino pa se človek kar z užitkom spusti.« Kolesar je imel s tem seveda v mislih lepo, rahlo nagnjeno medkrajevno cesto, ki pelje skozi Podolnico, bi mu pa najbrž pritril tudi kak bežen izletnik, ki bi ga zaneslo više v samo vas.

Vendar pa Podolničani ne dajo kaj posebno dosti na svojo ugodno lego. Pomembnejše jim je delo in načrti v kraju, ki v širši perspektivi seveda tudi krojijo njihov vsakdan.

»Za letošnje leto imamo še posebej v ospredju vodovod,« je povedal v posebnem pomenku za našo rubriko Janez Lešnjak, predsednik vaše skupnosti. »Obnovili bomo namreč glavni vod v dolžini 400 m in to prav zavoljo novih hidrantov, ki jih mislimo vstaviti. Cevi (alkatenke) so že nabavljene, stroške zanje pa smo krili iz vodarine. Sicer pa je voda prav v vseh hišah v Podolnici (skupno 57), celo na Griču visoko nad vasjo.

Škoda je le, ker je včasih oporečna in jo moramo prekuhavati.«

Makadam se je umaknil asfaltu

Podolničani so že od nekdaj vajeni zavijati rokave. Tako so se že pred leti (točneje 1985) dokopali do lastnega gasilskega doma, v katerega so vložili nič manj kot 6000 udarniških ur. Dom (ki so mu sicer postavili temelje že leta 1981) zdaj s pridom koristijo domači gasilci, prav pa pride tudi za razno vaško orodje.

Še obilnejšo modernizacijsko pogačo je prinesel v kraj asfalt. Ta je že pred petimi leti zamenjal dotrajani makadam na poti, ki povezuje vas z osrednjo medkrajevno cesto, in krajanom poslej ni treba več požirati prahu, ki se je širil s poti. Za nameček pa je novi asfalt, kot pravijo krajanji, še precej obstojen in dobro drži. Zdaj bi radi v kraju še razširili pot, ki pelje na Grič (k sv. Urhu), da bi mogli tja gor tudi tovornjaki.

Nov most čez Horjulščico

Val modernizacije in krajevnih izboljšav pa je